

[DRĄGOWY *ai*

sg N m drągowy. \diamond *pl N m pers* drągowi.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Przymiotnik od „drag” w nie zaświadczonym u nas znaczeniu ‘dyszel’; dyszłowy:

Wyrażenia: »forytarz drągowy«: Is vero qui prioribus equis insidet [...] is vocatur lingua nostra foritarz [...] Isti vero, qui lingua nostra foritarz dragowi dicuntur, habent annui salarii [...] flor. 6 Wykaz urzędów i służby dworu królewskiego w Polsce z czasów Henryka Walezego, wyd. S. Kutrzeba, Archiwum Komisji Historycznej AU, t. 9, 1902, 405.

»stangret drągowy«: is, qui proximus rotis equis insidet [...] vocatur lingua nostra stangreto [...] Inter hos aurigas sunt aligui, qui currus pro persona Maiestatis Regiae proprios ducunt, et hii habent annui salarii [...] flor. 7. Et hii vocantur lingua nostra stangreczi dragowi Wykaz urzędów i służby dworu królewskiego w Polsce z czasów Henryka Walezego, wyd. S. Kutrzeba, Archiwum Komisji Historycznej AU, t. 9, 1902, 405.

Cf [DRAŻNY]

MK